

UZASADNIENIE

Decyzją z 29 października 2013 roku nr (...) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (zwanym dalej także „Prezesem UKE” lub „Prezesem Urzędu”) na podstawie art. 210 ust. 1 oraz art. 209 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 206 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 roku prawo telekomunikacyjne (zwanej dalej „Pt”) oraz art. 104 § 1 k.p.a., po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na spółkę PRZEDSIĘBIORSTWO HANDLOWO-USŁUGOWE (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G., w związku z niewywiązaniem się z obowiązku, o którym mowa w art. 7 ust. 2 Pt za rok obrotowy 2010 nałożył na PRZEDSIĘBIORSTWO HANDLOWO-USŁUGOWE (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G., karę pieniężną w wysokości 800 (słownie: osiemset) złotych, płatną do budżetu Państwa, za niewypełnienie określonego w art. 7 ust. 2 Pt obowiązku przedłożenia Prezesowi UKE, w terminie do 31 marca 2011 roku, danych za rok 2010 dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł powód PRZEDSIĘBIORSTWO HANDLOWO-USŁUGOWE (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. (zwaną dalej także Spółką lub (...)) zaskarżając decyzję w całości i wnosząc o zmianę lub uchylenie zaskarżonej decyzji. Pozwany podniósł, iż nałożona na niego kara jest niewspółmierna do przewinienia jakie miało miejsce, a sama wysokość kary pieniężnej jest zbyt dotkliwa, gdyż powodowa spółka jest małą firmą, której zakres działalności telekomunikacyjnej obejmuje trzystu odbiorców Internetu radiowego na terenie czterech gmin. Powód podkreślił, iż przedmiotowa deklaracja została złożona z opóźnieniem w wyniku pomyłki pracownika, który zapomniał ją wysłać w ustawowym terminie, co nie wynikała ze złej woli powoda, co zostało niezwłocznie naprawione, pomimo braku ponaglenia ze strony Prezesa UKE.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wniósł o oddalenie odwołania powoda w całości, przeprowadzenie dowodów z dokumentów znajdujących się w administracyjnych aktach sprawy na okoliczność przebiegu postępowania administracyjnego, ustalonego w nim stanu faktycznego i treści zaskarżonej decyzji oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany podniósł, iż sformułowane w odwołaniu przez powoda twierdzenia jak również towarzyszące im wnioski o zmianę bądź uchylenie decyzji są bezzasadne i nie zasługują w ocenie pozwanego na uwzględnienie. Pozwany podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji i odniósł się do poszczególnych twierdzeń zawartych w odwołaniu.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

PRZEDSIĘBIORSTWO HANDLOWO-USŁUGOWE (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym wpisanym do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych pod numerem (...).

Spółka, pomimo obowiązku wynikającego z art. 7 ust. 2 Pt nie przedłożyła w terminie do dnia 31 marca 2011 roku danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych za rok 2010. Formularze (...) i (...) za rok 2010 powód przekazał 21 lipca 2011 roku.

W dniu 23 września 2013 roku do Delegatury UKE w K. wpłynęło od powoda pismo z 19 września 2013 roku, w którym Spółka poinformowała, iż dokumenty sprawozdawcze dotyczące 2012 roku przesłała przesyłką poleconą 28 marca 2013 roku na adres (...) w W. oraz że przesyła ponownie kopie sprawozdań telekomunikacyjnych za 2010 rok. Nadto powód załączył następujące dokumenty:

- Formularz (...) – Informacja o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym E. – rok sprawozdawczy 2012,
- Formularz (...) - usługi dostępu do sieci Internet świadczone użytkownikom końcowym E. - rok sprawozdawczy 2012,

- Formularz (...) – Informacja o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym E. – rok sprawozdawczy 2010 (bez podpisu),
- Formularz (...) - usługi dostępu do sieci Internet świadczone użytkownikom końcowym E. - rok sprawozdawczy 2010 (bez podpisu),
- kserokopia potwierdzenia nadania przesyłki poleconej na adres (...) UKE w W. zwanego dalej (...),

W dniu 4 października 2013 roku do Delegatury UKE w K. wpłynęły od Spółki następujące dokumenty:

- Formularz (...) - Informacja o przedsiębiorcy telekomunikacyjnym E.- rok sprawozdawczy 2010,
- Formularz (...) (ponownie bez podpisu) - usługi dostępu do sieci Internet świadczone użytkownikom końcowym E. - rok sprawozdawczy 2010,
- kopia bilansu i rachunku wyników za 2010 rok,

wraz z pismem przewodnim z 3 października 2013 roku, w którym Spółka poinformowała, iż dokumenty sprawozdawcze dotyczące 2010 roku prawdopodobnie przesała do UKE w czerwcu 2011 roku, jednak nie dysponuje zarchiwizowanym potwierdzeniem wysłania ww. dokumentów zaznaczając, iż przez ostatnie lata Spółka solidnie wypełniała obowiązki sprawozdawcze.

Powyzsza informacja o złożeniu sprawozdania o symbolu (...) i (...) za 2010 roku została potwierdzona przez (...) w W. z datą wpływu do UKE 2 września 2011 roku oraz przez Delegaturę UKE w K. z datą wpływu do UKE 21 lipca 2011 roku. Złożone formularze (...) i (...) za 2010 roku do Delegatury UKE w K. obejmują dane, których dotyczy obowiązek wynikający z art. 7 ust. 2 ustawy Pt.

Pismem z 5 września 2013 roku Prezes UKE zawiadomił powoda o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej w związku z niewywiązaniem się z obowiązku sprawozdawczego za rok 2010 i wezwał powoda do przedstawienia stanowiska w sprawie oraz przekazania danych dotyczących wysokości przychodu osiągniętego w roku 2012.

Pismem z 3 października 2013 roku powód zajął stanowisko odnośnie wszczętego postępowania administracyjnego.

Pismem z 4 października 2013 roku Spółka przedstawiła swoje przychody z działalności gospodarczej za 2012 rok w formie oświadczenia (dołączając również kopię deklaracji podatkowej Cit-8 za rok 2012 potwierdzoną pieczęcią wpływu Urzędu Skarbowego), dopełniając obowiązku określenia podstawy wymiaru kary. Nadto Spółka dołączyła sprawozdanie z działalności telekomunikacyjnej za 2010 rok w formie druku (...).

Pismem z 8 października 2013 roku Spółka została poinformowana o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy w sprawie, a także o możliwości ostatecznego wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów zgodnie z art. 10 k.p.a.

Decyzją z 29 października 2012 roku nr (...) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej nałożył na PRZEDSIĘBIORSTWO HANDLOWO-USŁUGOWE (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G., karę pieniężną w wysokości 800 (słownie: osiemset) złotych w związku z niewywiązaniem się z obowiązku, o którym mowa w art. 7 ust. 2 Pt za rok obrotowy 2010. Od powyższej decyzji powód wniósł odwołania zaskarżając ją w całości.

Powyzsze fakty pozostają bezsporne i zostały ustalone na podstawie dokumentów załączonych przez strony do pism procesowych oraz znajdujących się w aktach administracyjnych.

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc do zarzutu błędnego uznania, że poprzez złożenie przez powoda przedmiotowych sprawozdań, o których mowa w art. 7 ust. 2 Pt z uchybieniem terminu spełnia przesłanki do nałożenia kary pieniężnej należy wskazać, iż powyższy przepis wyraźnie określa, że przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego roczne przychody z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku obrotowym były równe lub mniejsze od kwoty 4 milionów złotych, jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE, w terminie do dnia 31 marca, danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych. Takie uregulowanie ma na celu umożliwienie ukarania przedsiębiorców za zarówno niewypełnienie jak i nienależyte wypełnienie obowiązków udzielania informacji lub dostarczania przewidzianych w przepisach dokumentów. Powód przyznał w odwołaniu, że zobowiązanie nie zostało przez niego wykonane w zakreślonym przepisami terminie, tj. do 31 marca 2011 roku. Tym samym powód jest jako przedsiębiorca telekomunikacyjny wpisany do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych nie osiągając przychodów równych lub większych niż 4 miliony złotych jest zobowiązany do złożenia Prezesowi UKE przedmiotowych sprawozdań do 31 marca roku obrotowego, a uchybienie temu terminowi i przedłożenie takowych sprawozdań w późniejszym terminie stanowi nienależyte wypełnienie powyższego obowiązku. Złożenie przez powoda wymaganych sprawozdań po zakreślonym terminie nie powoduje, jak chce skarżący, bezprzedmiotowości nałożenia kary pieniężnej i umorzenie postępowania administracyjnego w tej kwestii.

Twierdzenie powoda, iż przed wszczęciem postępowania administracyjnego nie został on przez Prezesa UKE wezwany do wypełnienia ciążącego na powodzie obowiązku należy uznać za bezzasadny, gdyż przepisy, w tym art. 7 Pt nie przewidują takiego obowiązku po stronie pozwanego. Nadto należy podkreślić, iż powód jako podmiot prowadzący działalność telekomunikacyjną jest zobowiązany do cyklicznego wypełniania obowiązku nałożonego na niego przepisem art. 7 Pt, każdorazowo bez wezwania do tego przez Prezesa UKE.

Zgodnie z art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt, kto nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą prawo telekomunikacyjne lub ustawą o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe, podlega karze pieniężnej.

Zgodnie zaś z art. 210 ust. 1 i 2 karę pieniężną, o której mowa w art. 209 ust. 1, nakłada Prezes UKE, w drodze decyzji, w wysokości do (...)przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Decyzji o nałożeniu kary pieniężnej nie nadaje się rygoru natychmiastowej wykonalności. Ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes UKE uwzględnia zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe.

Jak wynika z cytowanych przepisów nałożenie kary ma charakter obligatoryjny, zaś jej wysokość jest uzależniona od wymienionych przesłanek.

Odnosząc się do wysokości nałożonej kary pieniężnej, zdaniem Sądu Prezes UKE rozważył wszelkie okoliczności mające wpływ na wymiar kary, uwzględniając zarówno okoliczności obciążające, w tym świadomość postępowania niezgodnie z przepisami, jak i łagodzące. Kara pieniężna, o której mowa powyżej, ma pełnić funkcję prewencji szczególnej i ogólnej, a więc być zarówno realną, odczuwalną dolegliwością dla ukaranego podmiotu, będącą reakcją na naruszenie przepisów, ale także wyraźnym ostrzeżeniem na przyszłość, zapobiegającym powtarzaniu nagannych zachowań.

Wysokość kary, jaka może zostać wymierzona, uregulowana w art. 210 ust.1 Pt, odwołuje się do przychodu uzyskanego przez podmiot w roku podatkowym poprzedzającym dzień wszczęcia postępowania na podstawie ustawy, w rozumieniu obowiązujących przedsiębiorcę o podatku dochodowym.

Bezsporne jest, że przychód osiągnięty przez Spółkę w 2012 roku, to jest roku poprzedzającym nałożenie kary wyniósł (...) (słownie: (...) i(...)) złotych. Nałożona kara w wysokości 800 zł (słownie: osiemset złotych) stanowi zatem jedynie (...)maksymalnie możliwej do nałożenia kary. Zdaniem Sądu tak ustalona wysokość kary spełni swoją funkcję represyjną i prewencyjną oraz stanowić będzie wystarczająco wyraźne ostrzeżenie dla powoda na przyszłość, aby

stosować się do przepisów prawa. Tak ustalona kara jest zdaniem Sądu odpowiednia do stwierdzonych naruszeń, a jej wysokość w żaden sposób nie można uznać za przekraczającą możliwości finansowe powoda.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał decyzje Prezesa UKE za prawidłową i na podstawie art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c. oddalił wniesione odwołanie.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu w oparciu o art. 98 k.p.c., w zw. z § 14 ust. 3 pkt. 2 w zw. z § 2 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu ustalając wysokość wynagrodzenie pełnomocników w stawce minimalnej 360 zł. Przedmiotowe powództwo zostało oddalone w całości, a zatem na powodzie ciąży obowiązek zwrotu pozwanemu kosztów procesu, które poniósł w związku ze swym udziałem w sprawie.

SSO Dariusz Dąbrowski